

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 75 • nummer 10 • oktober 2020

INHOUD

<i>De goedheid van onze Heere (gedicht)</i>	<i>233</i>
<i>De poorten van Jeruzalem in Nehemia 3 (9)</i>	<i>234</i>
<i>Echte vrede, ware vrijheid (4)</i>	<i>238</i>
<i>Het nieuwe lied (4)</i>	<i>241</i>
<i>Angst voor schuld (2, slot)</i>	<i>245</i>
<i>De dubbele betekenis van Christus' komst (2)</i>	<i>249</i>
<i>Afzondering en eenheid (1)</i>	<i>253</i>
<i>Uw Woord in mijn hart</i>	<i>256</i>

Wonderen in de schepping

door prof. dr. W. Gitt

Dit boekje laat iets zien van de grootheid en creativiteit van God in de schepping.

We zien schitterende wezentjes als vlinders, pelikanen en flamingo's. Ook lezen we over de kleine goudplevier en zien we de wonderen van een sneeuwvlok, regenboog en eikenblad.



Wonderen
in de
schepping

De auteur, W. Gitt, is een wetenschapper en vanuit zijn vakgebied en kennis schrijft hij uitvoerig over de sterren, de planeten en het heelal. Hij laat de grootheid en macht van God zien: Wie is Hij toch en hoe kan ik als mens bij die grote God komen en vrede met Hem vinden? Hoe kan ik gelukkig worden – voor eeuwig gelukkig?

Full colour, formaat A5 (dwarsformaat)

Bestelcode: 425-5

Prijs: € 3,95

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lektuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting giften (vertrouwelijk):

Tel. 0543 - 47 88 43; fax 47 88 42

E-mail: info@uhwdw.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

© foto's binnenzijde: Pixabay

De goedheid van onze Heere

Te wand'len hier beneden,
Heere, voor Uw aangezicht,
voortdurend met de bede,
te blijven in Uw licht,
U zoeken te behagen
in 't dragen van Uw juk,
stil volgen zonder vragen:
dát is volmaakt geluk.

W' ervaren alle dagen
Uw goedertierenheid
en liefde, die ons dragen
in onze aardse strijd.
Wij als Uw duurgekochten
vertrouwen U steeds meer;
't geluk waarnaar wij zochten,
dat gaf U ons, o Heer'.

Nic. von Zinzendorf en
J.J. Hosemann

De poorten van Jeruzalem in Nehemia 3 (9)



De dichtgemetselde Gouden Poort (Golden Gate) van Jeruzalem

6. De Bronpoort en de vijver van Siloam (2)

Wij kunnen het water van de vijver van Siloah/Siloam zien als een beeld van de verkondiging van het Woord van de genade van God en de daaruit voortvloeiende zegen. Christus, de door God Gezondene, sprak ‘woorden van genade’, zoals zelfs de burgers van Nazareth die Hem afwezen, moesten bekennen (Luk. 4:22). Ja, het hele Woord van God is het ‘Woord van Zijn genade’ (Hand. 14:3; 20:32), dat alles bevat wat de mens geestelijk nodig heeft. Voor de natuurlijke mens en het vlees is daarin niet veel aantrekkelijks te vinden. Maar degenen die op de Heere vertrouwen en in Zijn Naam samenkomen, ontvangen rijke zegen. Hun zielen worden door het water van het Woord Gods gereinigd en verkwikt. **We moeten ernaar streven dat de samenkomsten van de gelovigen meer en meer het karakter van de zacht stromende wateren van Siloah krijgen!** Wij worden geestelijk verfrist en verkwikt als wij in die sfeer het Woord van de Heere mogen ontvangen. Zo moet het ook bij ons persoonlijke bestuderen van het Woord Gods en bij het lezen van goede overdenkingen daarover zijn. Laten we de wateren van Siloah niet verachten!

Toen de genezen blinde van de vijver van Siloam terugkwam, zag hij Christus! Zijn groei in het geloof is indrukwekkend. Het eerste wat hij van Hem getuigt, is ‘een Mens, Jezus geheten’ (Joh. 9:11); vervolgens zegt hij: ‘Hij is een Profeet’ (vs. 17) en ten slotte valt hij in geloof voor Christus als ‘Zoon van God’ neer (vs. 35-38). Dat is de werking van de ‘wateren van Siloah, die zacht stromen’.

In de buurt van de vijver van Siloah (waarschijnlijk identiek aan de in hoofdstuk 2:14 genoemde ‘vijver van de koning’) bevond zich de ‘tuin van de koning’. Die kon dus goed van water voorzien worden. De laatste koning van Juda die door deze tuin ging, was Zedekia (2 Kon. 25:4). Hij gebruikte de tuin en de nabijgelegen ‘poort tussen de twee muren’ als vluchtweg voor de Chaldeeën, die hem uiteindelijk bij Jericho inhaalden en hem gruwelijk bestrafden. Dat was in het jaar 586 v. Chr. Sindsdien was deze tuin, die tot blijdschap van de koning moest dienen, verwoest, net als de hele stad Jeruzalem (zie Neh. 2:3). Toch noemt Nehemia hem de ‘tuin van de koning’. Dat wijst ons op de Koning der koningen, Christus. De hoop op de Messias was bij Nehemia levendig, want hij kende de profetieën over Hem (zie Ps. 24:7,9-10; Micha 2:12-13).

Maar wij mogen deze symboliek ook op onszelf toepassen. [We zien eerst in de ‘Bronpoort’ de toegang tot de zegeningen](#) die de Heilige Geest voor ons ontsluit, dan in de ‘vijver van Siloam’ het Woord van de genade van God en nu in de ‘tuin van de koning’ een verwijzing naar wat de gelovigen voor de Heere betekenen en moeten vertegenwoordigen.

Een tuin is een stuk begrensde natuur en moet de eigenaar ervan vreugde geven en vruchten voor hem voortbrengen. Geestelijke vrucht is er in de eerste plaats voor God (Rom. 7:4). Eden, de eerste tuin in de Heilige Schrift, is sinds de zondeval voor de mensen afgesloten. Pas in het duizendjarige Rijk zal er weer een toestand zijn zoals in de hof van Eden (Jes. 51:3). Echter, niet pas in de toekomst, maar nu al zoekt God vreugde in Zijn verlost en wil Hij dat ze vrucht dragen.

De ‘tuin van de koning’ mogen we als beeld van de verlost, de Gemeente, op onszelf toepassen. Het is een begrensde plaats, waar de Gemeente heilig is voor God. Alles daarin moet tot Zijn blijdschap, tot Zijn eer zijn. Hij moet zich erin kunnen verlustigen.

We worden aan het lied der liederen herinnerd, waarvan de dichter koning Salomo, de geliefde van de bruid, is. De in dit lied zo vaak genoemde tuin zal concreet de ‘tuin van de koning’ in Jeruzalem geweest zijn (Hoogl. 5:1; 6:2). Met deze tuin vergelijkt de koning zijn bruid: zij wordt zelfs een ‘gesloten tuin’ voor hem genoemd (Hoogl. 4:12). In dit beeld is weliswaar in de eerste plaats de relatie tussen de Messias, de Koning van Israël, en het toekomstige gelovige overblijfsel van de Joden in Jeruzalem te zien. Maar we mogen het ook op ons als gelovigen van de genadetijd en op onze relatie met onze Heere toepassen.

Deze ‘gesloten tuin’ is voor de ware Salomo een ‘lusthof’ (Hebreeuws *pardes*, waarvan ‘paradijs’ is afgeleid; Hoogl. 4:13). Dat spreekt van [de vreugde die onze Heere bij ons zoekt](#). En waaruit ontspringt deze vreugde? Uit de vruchten en specerijen die in deze lusthof voor Hem uitspruiten.

Granaatappels, waarvan in Hooglied 4:13 sprake is, zijn een mooi beeld van de geestelijke vrucht die iedereen die in de Heere Jezus gelooft en in gemeenschap met Hem leeft, kan brengen (verg. Joh. 15:1-8). De specerijen die vervolgens genoemd worden, worden voor het grootste deel in verband met de godsdienst van Israël vermeld (Ex. 30:22-38). Het heilige reukwerk diende tot een lieflijke reuk voor de Heere en wel voor Hem alleen. Geen mens mocht het voor zichzelf maken. Als we eraan denken hoe Maria in Johannes 12:3 haar geliefde Heere met nardus zalfde, zodat het huis vervuld werd met de geur van de zalf, dan zien we in deze ‘kostbare specerijen’ de basis van onze aanbidding. Als wij in



geest en waarheid aanbidden, dan stijgt er een welriekende reuk op tot God, waaraan Hij vreugde beleeft.

De vruchten en specerijen, die tot vreugde van de Vader en de Zoon dienen, kunnen alleen maar in een 'gesloten tuin' gedijen. Geen vreemde mag toegang daartoe krijgen, ook niet de 'kleine vossen, die de wijngaarden te gronde richten' (Hoogl. 2:15). Kunnen we een betere reden voor de noodzaak van onze afzondering van de wereld en van al het kwaad bedenken? Veel vrucht en aanbidding voor de Heere Jezus gaan verloren omdat Zijn tuin in ons hart niet gesloten is voor de verderfelijke invloeden van buiten.

Bij de tuin van de koning liepen trappen omhoog naar de noordelijk gelegen stad van David, waarvan een van de twee dankkoren bij de inwijding van de stadsmuur gebruikmaakte: 'Zij gingen ... naar de Bronpoort, en recht voor hen uit gingen zij via de trappen van de stad van David naar boven, waar de muur oploopt, boven het huis van David langs tot aan de Waterpoort in het oosten' (Neh. 12:37). Als men vanaf hier op naar de trappen kijkt, dan dalen ze af 'vanuit de stad van David'. Het is het perspectief van de koning, dat we ook in het Hooglied vinden. 'Mijn Liefste is afgedaald naar Zijn tuin, naar de bedden met specerijen, om in de tuinen te weiden en lelies te verzamelen' (Hoogl. 6:2). **In Zijn genade buigt de Heere Zich steeds weer naar ons toe, om onze aanbidding te ontvangen en ons te zegenen.** De stad van David is identiek aan Sion (2 Sam. 5:7). Sion is in de Heilige Schrift de berg van genade, maar geen beeld van de Gemeente.

Wat een rijkdom aan geestelijk onderwijs ligt er in de woorden waarmee over de herstelwerkzaamheden van de Jood Sallun wordt verteld! Ze dienen niet alleen om ons te bemoedigen, maar geven ons ook diep inzicht in de rijkdom van het Woord van God, dat onuitputtelijk is.

(Wordt vervolgd).

Arend Remmers

Echte vrede, ware vrijheid (4)

Maar als wij zondigen, wat dan?

‘Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus?’ (Rom. 8:35). Niets en niemand!

Maar als de gelovige nu eens in zonde valt, wat dan? Wel, het Schriftwoord luidt: ‘En als iemand gezondigd heeft, **wij hebben een Voorpraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige**’ (1 Joh. 2:1). Christus heeft op Zich genomen om de Zijnen, die de Vader Hem gegeven heeft, veilig naar de heerlijkheid te voeren (Joh. 6:37-39; Hebr. 2:13). Hij Die aan Gods eisen voldeed wat onze zonden betreft, leeft nu bij God om onze gemeenschap met de Vader in stand te houden. ‘Jezus Christus, de Rechtvaardige’!

Laten we goed beseffen dat toen ‘de goedertierenheid en mensenliefde van God, onze Heiland, verschenen is’ (Titus 3:4), God volkomen op de hoogte was van de volle omvang van onze hele zondeschuld! Leidt deze gedachte tot zorgeloosheid in ons gedrag? Integendeel, juist deze overweging wekt vertrouwen in het hart en bewerkt een heilige wandel.

We willen dat weer verduidelijken met een illustratie die haast te mooi is om ooit werkelijkheid te worden, maar dat doet er niet toe. Een hulpje in de huishouding is bezig stof af te nemen. Ongelukkig genoeg doet ze een beetje onvoorzichtig en een mooie vaas, een erfstuk nog wel, valt in diggelen op de grond. Het angstzweet breekt haar uit en ze heeft spijt als haren op haar hoofd. Hoe moet ze dit aan meneer en mevrouw vertellen?! Een poosje later wordt ze geroepen. Als ze de werkkamer van meneer binnenkomt, wacht deze haar op, vergezeld van zijn vrouw. Voor ze wat kan zeggen, klinkt het: ‘Mijn beste kind, mijn vrouw en ik hebben besloten je een week vrij te geven’. ‘Maar weet u wel dat ik mijn vakantie dit jaar al gehad heb?’

stamelt het verbaasde meisje. ‘Dat weten we. We wilden je echter een week extra geven. En om er goed van te kunnen genieten krijg je ook nog wat extra vakantiegeld’. ‘Maar meneer en mevrouw, ik kan dat niet accepteren. U zou het mij beslist niet aanbieden als u wist wat er gebeurd was. Ik heb bij het stof afnemen de mooie vaas in de eetkamer van het bergmeubel af gestoten’. ‘Ik weet het, meisje, want ik liep net langs het raam toen het gebeurde. Maar we hadden reeds lang de gedachte om je eens extra te belonen omdat je je werk zo goed doet en we blijven daarbij!’

Zou nu deze onverwachte blijk van vriendelijkheid ervoor zorgen dat het meisje voortaan haar werk minder goed doet? Nee, ze zal integendeel dubbel voorzichtig zijn. Zo is het ook met hen die de genade van God hebben leren kennen. **Niet alleen heeft God ons vergeven wat we gedaan hebben, Hij weet zelfs wat we nog doen zullen.** En ondanks dat doet Hij ons Zijn liefde ervaren doordat Hij ons Zijn Heilige Geest gegeven heeft (Rom. 5:5). Als we die God hebben leren kennen, kunnen we echt rustig zijn en ons ervan bewust zijn dat we vrede met God hebben.

Het evangelie van de vrede

We hebben ons beziggehouden met het verlossingswerk dat aan de gelovige een vaste grondslag geeft wat de vrede met God betreft. ‘Een eervolle vrede’ om zo te zeggen. Vrede voor de mens en eer voor God. God heeft door de ‘Vredestichter’ uit de doden op te wekken verklaard dat Hij volledig tevredengesteld is.

Nu moeten we echter nog nagaan *hoe* deze zegen ons deel wordt, want de mensen hebben niet automatisch vrede met God omdat Christus stierf en opstond. Het begint ermee dat God vrede laat verkondigen. Dat gebeurde al toen de Heere Jezus nog op aarde was, want Petrus zegt tegen Cornelius: ‘Het woord dat Hij aan de zonen van Israël gezonden heeft, toen Hij vrede verkondigde door Jezus

Christus, (Deze is aller Heere)' (Hand. 10:36). Nu moeten we hierbij oppassen voor een tweede list van de satan. We hebben er al bij stilgestaan dat hij mensen die naar vrede zoeken, ertoe wil verleiden dat op een manier te doen die alleen maar op teleurstelling en zelfbedrog uitloopt. Hij maakt de mensen wijs dat ze zelf de vrede met God moeten bewerken.

Als iemand zich niet laat beïnvloeden door die leugenachtige voorstelling, heeft de duivel een tweede pijl op zijn boog. Kan hij de mensen niet aan het werk zetten om hun eigen heil te verwerven, dan zal hij proberen hen af te houden van een eenvoudig vertrouwen op het werk van Christus. Hij sticht verwarring in hun gedachten en geeft hun een verkeerd idee van het offer van Christus en wel op zó'n manier dat mensen die vrede voor hun ziel zoeken, het werk van Christus voor God om hen te kunnen aannemen verwarren met de boodschap van de redding die ons gebracht wordt.

Stel dat je de keukendeur wilt openen met de sleutel van de voordeur. De sleutel is prima, maar hij deugt niet voor dít slot! Met een paar voorbeelden wil ik het verschil tussen 'voor God' en 'voor u' duidelijk maken. De Bijbel onderscheidt in dit verband de eerste twee woorden heel nauwkeurig van de tweede. Wat *God* wordt aangeboden, is iets anders dan wat *ons* wordt aangeboden. Deze twee kun je net zo min verwisselen als de directeur van de bank zijn huissleutel kan gebruiken om de bankkluis te openen. Gebruik de goede sleutel en de zaak is klaar.

Het zit zo: toen Christus Zich als Slachtoffer offerde, offerde Hij Zich niet aan ons op. Dat valt in het type (beeld) van Leviticus 4 ook op te merken. Het zondoffer werd niet opgeofferd aan de man die gezondigd had, maar aan God. Hebréeën 9:14 zegt duidelijk dat Christus 'door de eeuwige Geest Zichzelf vlekkeloos aan God heeft geofferd'. Daarvan zegt vers 8 van Psalm 49: 'Niemand van hen kan zijn broeder metterdaad verlossen; hij kan God zijn losprijs niet geven'.

Wij konden God de prijs niet betalen. Christus kon dat wel! Christus offerde Zich dus aan God op. Het accepteren van het offer is dan ook Gods kant en niet de onze. **Het bepalen of het offer wel voldoende is, is ónze zaak niet, maar Góds zaak!** Of wij het offer voldoende vinden of niet, heeft voor God niets te betekenen. Veronderstel dat wij het wel voldoende vonden, maar God had het offer niet aangenomen, dan zou onze goedkeuring net zoveel te betekenen hebben als de handtekening voor ‘voldaan’ van een schuldenaar op zijn eigen schuldbekentenis. Maar als Góds offer aanneemt – en Hij heeft dat gedaan; het is trouwens het offer dat Hij Zelf bereid had! – ja, dán kunt u er zeker van zijn dat Hij er volledig door tevredengesteld is.

(Wordt vervolgd).

George Cutting

Het nieuwe lied (4)

Het nieuwe lied in de Psalmen (vervolg)

Psalm 144

‘O God, ik zal een nieuw lied voor U zingen, met de luit en het tiensnarig instrument zal ik psalmen voor U zingen’ (vs. 9).

Deze psalm drukt het *verlangen* uit van hen die in de grote verdrukking zijn, namelijk om eruit verlost te worden en om eindelijk te komen tot de zegeningen van het duizendjarige Rijk onder de heerlijke regering van de Messias. De Heere zal met wraak en oordeel tussenbeide komen; Hij zal door heel Zijn volk erkend worden; vrede en voorspoed zullen op een vernieuwde aarde worden aangekondigd. ‘Welzalig het volk dat het zo vergaat, welzalig het volk waarvan de HEERE zijn God is’ (vs. 15).

Psalm 149

'Hallelujah! Zing de HEERE een nieuw lied, Zijn lof zij in de gemeente van Zijn gunstelingen!' (vs. 1).

Deze psalm is, om zo te zeggen, het *halleluja van het nieuwe lied*. Hier zijn het niet de volken, het is alleen het 'Israël van God' dat het lied aanheft; het weerklinkt alleen in de gemeente van de gunstgenoten (Khasidim); de *kinderen van Sion* laten het op de aarde horen.

In Openbaring 5 wordt door de hemelse, opgewekte en verheerlijkte heiligen het nieuwe lied gezongen. Zoals aan de Gemeente in de Openbaring, zo wordt aan deze heiligen van Israël op aarde een innige en bijzondere gemeenschapsoefening met de Koning gegeven. Dat is treffend en mooi, want het is in de Psalmen de hoogste uitdrukking van het nieuwe lied.

Israël, waarmee God Zich op bijzondere wijze heeft beziggehouden, ook in oordeel en verlossing, heeft het recht om Hem op de meest verheven en innige manier op aarde te loven: 'Laten Zijn gunstelingen om die eer opspringen van vreugde' (vs. 5). Maar laten we niet vergeten dat het verschil tussen dit lied en dat van Openbaring 5 even groot is als het verschil tussen de aarde en de hemel. Wij hebben hier niet het geslachte Lam, Die de verlossing heeft teweeggebracht en Die van Zijn geliefden koningen en priesters heeft gemaakt om op de aarde te regeren. **Maar wij zien de Heere der heerlijkheid, Die schitterend in Zijn regering verschijnt.** Hij heeft de Zijnen met het tweesnijdend zwaard gewapend, om alle macht die zich tegen Hem verheft, te bestrijden en te vernietigen.

Alles wat wij nu overdacht hebben, bewijst dat het nieuwe lied, zoals wij al gezegd hebben, verschillende karakters heeft. Dit gaat niet alleen om de plaats waar het wordt aangeheven, de hemel of de aarde, en niet alleen om door wie het gezongen wordt, door opgewekte hei-

ligen, door Israël of door de volken. Nee, er is ook nog verschil in karakter in de Persoon tot Wie het gericht wordt. De ene keer zien we het geslachte Lam, de Overwinnaar van satan op het kruis, de Zoon, Die uit de doden is opgewekt; een andere keer zien we de Zoon van David, Die Zijn regering op de aarde aanvaardt. Aan Israël komt het toe om het oordeel als aards volk uit te voeren. Het hemelse volk zal ook oordelen, maar op een veel meer verheven manier dan Israël. Tot Israël is niet gezegd, zoals tot de Gemeente: 'Ik zal hem macht geven over de volken; en hij zal hen weiden met een ijzeren staf; als pottenbakkersvaten worden zij verbrijzeld, zoals ook Ik (die macht) van Mijn Vader ontvangen heb' (verg. Ps. 2 met Openb. 2:26-27).

Jesaja 42

'Zing voor de HEERE een nieuw lied, Zijn lof vanaf het einde der aarde' (vs. 10).

In dit hoofdstuk zien wij in de eerste plaats Christus als Mens en als Dienstknecht; wij zien er Hem Die op aarde gekomen is in vernedering, maar door God volkomen beproefd. Hij zal het werk waarmee Hij te midden van het kwaad begonnen is, voleindigen, totdat Hij 'naar waarheid het recht zal doen uitgaan' en 'het recht op aarde zal hebben gevestigd' (vs. 3-4). De HEERE zal Hem geven 'tot een verbond voor het volk, tot een licht voor de heidenvolken'. **Het werk waarmee Hij hier beneden in de vernedering begonnen is, zal Hij in heerlijkheid voleindigen.** Deze eer zal de HEERE aan geen ander geven (vs. 8). De voorgaande dingen zijn gekomen tijdens Zijn verblijf op aarde; de nieuwe dingen beginnen (vs. 9).

Dan weerklinkt het nieuwe lied van het einde van de aarde, op de zee en op de eilanden, in de woestijn en haar steden, in de dorpen van Kedar, in de rotsstenen, op de top van de bergen, kortom: overal in de bewoonde wereld. Het is het nieuwe lied van de verlossing; het oordeel wordt uitgevoerd; de duisternis wordt voor hun aangezicht

tot licht gemaakt en het kromme tot recht (vs. 16). Het is de vervulling van wat Johannes de Doper voor het volk aangekondigd heeft in hoofdstuk 40 van dezelfde profeet.

Het is ook de verwezenlijking van dat wat ons in het bijzonder in de Psalmen gegeven is. Maar hier is alles meer algemeen. Het is hier niet zozeer de Koning Die Zijn regering aanvaardt. We hebben hier heel de bewoonde wereld, bevrijd van het juk van satan. Alles is gebracht van de duisternis tot het licht, van de slavernij tot de vrijheid en tot een vreugde die alle harten vervult. Het is in overeenstemming met het nieuwe karakter van Christus: Hij, de Zoon des mensen, Die Zich vroeger in vernedering openbaarde als de trouwe Dienstknecht, is verheven op de troon van de heerlijkheid en heeft Goddelijke macht aangenomen.

Tegelijk wordt Hij erkend als de algemene Verlosser door alle volken, door de hele aarde en door Zijn volk: het volk dat eens blind was en nu kan zien, dat eerst gevangen was en nu tot vrijheid is gekomen, dat eerst doof was en waarvan nu de oren zijn geopend, dat eerst een voorwerp was van toorn en nu een voorwerp van ontferming is geworden.

Dat alles is treffend mooi! **We zien Christus, Die vernederd was en nu verheven is op Zijn troon.** Maar wij vinden er Christus niet als het slachtoffer, zoals in Psalm 33, of Christus als het geslachte Lam, zoals in Openbaring 5. Het is meer de nederige Dienstknecht, Die Zijn taak voleindigd heeft en nu over de hele wereld heerst – die wereld die Hij gemaakt heeft tot een toneel van licht en waarheid, van gerechtigheid en vrijheid, tot verheerlijking van de Heere!

(Wordt vervolgd).

H. Rossier

Angst voor schuld (2, slot)

Een korte herinnering aan wat we de vorige keer overdracht hebben:

Verkeerde schuldgevoelens kun je zelf voortbrengen, je kunt echter ook door subtiele middelen anderen handig dergelijke schuldgevoelens opleggen. Als je een medemens ten onrechte beschuldigt of verdacht maakt, leidt dat juist bij gevoelige mensen ertoe dat zij zich verwijten over dingen maken waarvoor ze niet verantwoordelijk zijn. De gemakkelijkste vorm daarvan is bijvoorbeeld: 'Wilde jij niet ... uit de kelder halen? Nu moest ik het doen!' Vermoedelijk wilde ik helemaal niet beschuldigen (of toch wel?), maar mijn tegenpartij ervaart dan heel gemakkelijk schuldgevoelens, die wellicht totaal niet nodig zijn. Dat kan zelfs tot emotionele chantage leiden.

Hulp zoeken

Als het voor ons niet duidelijk is of wij in een bepaalde situatie misschien toch niet schuldig zijn, moeten we heel bewust Gods Woord met betrekking tot deze vraag onderzoeken en tot God bidden. Bovendien is het raadzaam om een betrouwbare vriend te raadplegen met wie we kunnen bidden en die ons vanuit zijn optiek, misschien door meer ervaring, helpen kan om de dingen te beoordelen zoals God ze ziet. De eerste contactpersonen voor jongeren zijn hier zeker de ouders, voor zover die gelovig zijn, en vrienden, vooral oudere Christenen, die ons door hun levenservaring en de blik van buiten op de concrete nood tot grote steun kunnen zijn.

Als iemand de indruk heeft dat zijn angst om beslissingen te nemen (vanwege eventueel falen en schuldgevoelens daarna) tot een regelrechte fobie wordt, dan zijn allereerst de ouders en vooral moeders nodig. Zij moeten hun kinderen helpen zodat ze (weer) beslissingen durven te nemen. Bovendien is het raadzaam dat de betreffende per-

soon zich uit tegenover een gelovige die een taak als herder heeft onder Christenen, indien mogelijk met iemand uit de eigen gemeente die daar een dienst als ouderling uitoefent. Een dergelijke dienst moet met veel inlevingsvermogen gedaan worden, met hartelijke barmhartigheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld (zie Kol. 3:12).

Wij weten dat zonden tot ziekten kunnen leiden (zie Jak. 5:14-16; 1 Joh. 5:16-17; Dan. 4). We moeten er echter voor waken om anderen ergens van te verdenken, laat staan verdenkingen te verspreiden (zie bijv. Joh. 9:2 – daar gaat het om de blindgeborene over wie de Heere tegen Zijn discipelen nadrukkelijk zei dat noch hem, noch zijn ouders schuld trof). Maar Gods Woord toont dat deze samenhang kan voorkomen. Nu mag dit feit er niet toe leiden dat juist psychisch zieke mensen steeds de zonden als oorzaak van hun problemen zoeken. Dat zou hen nog sterker innerlijk uitputten. Daarom zou het goed zijn als broeders en zusters met een herdershart het zelf zouden merken wanneer iemand in nood is (zie Gal. 6:1-2; 1 Thess. 5:14), want psychische noden, zoals chronische angst, kunnen tot obsessies leiden die naar een regelrechte slavernij voeren en iemand het leven niet meer leefbaar laten lijken. Daarbij voelen gevoelige mensen zich meestal volkomen onnodig schuldig, terwijl God hun helemaal geen schuld toeschrijft. Gelukkig zij die dan iemand hebben die hun goede adviezen geeft. Er zijn veel ziekten en ziekteverschijnselen die zorgvuldig door een arts behandeld moeten worden (en die helemaal niet tot geestelijke oorzaken, zoals zonde en schuld, terug te voeren zijn). Ze vragen veel geduld en wijsheid van familie en vrienden.

Schuld nooit over het hoofd zien en laten bestaan

Anderzijds mogen we schuld nooit in ons leven laten bestaan. Iemand die steeds te laat op het werk komt en telkens een andere smoes heeft, die niet de werkelijke oorzaak van het te laat komen is, laadt schuld op zich: hij liegt. Wie dat niet op tijd inziet, erkent en belijdt, laadt een toenemende berg van schuld op zich. Daarmee kan

op den duur niemand van ons leven. Je kunt depressief worden of andere psychische problemen krijgen, waarvan je in eerste instantie misschien helemaal niet weet waar ze vandaan komen.

Iets dergelijks geldt ook wanneer je Christenen op een andere manier voorliegt, bijvoorbeeld door jezelf steeds weer in een (te) goed daglicht te stellen, door tegenover medegelovigen bewust dingen te verzwijgen en hun onwaarheden te vertellen, door het vertrouwen van gelovigen te misbruiken, zonder dat je deze overtreding belijdt enzovoort. Dat kan, afhankelijk van de omvang, er zelfs toe leiden dat je onder deze last innerlijk instort en bijvoorbeeld niet meer goed kunt slapen of niet meer met vreugde de Bijbel kunt lezen.

Anderen kiezen een totaal ondeugdelijke en slechte ‘tegenmethode’ door te proberen de eigen persoonlijke schuld te verbloemen. Ze doen geestelijk en geven anderen juist over die thema’s onderwijs waar ze zelf problemen mee hebben – waardoor ze opnieuw schuld op zich laden. Nu zijn de oorzaken van geestelijke ziekten heel verschillend. Het gevaar bestaat dat een getroffen persoon voor zichzelf een oorzakelijk verband legt dat hem ten onrechte belast of ontlast. Dit probleem kan ook bij het lezen van dit artikel ontstaan. Ik wil duidelijk maken wat ik bedoel:

- Er is iemand die door biologische oorzaken of misschien door bepaalde invloeden van het maatschappelijke leven onder depressies lijdt. Nu hoort hij dat zonde de oorzaak van psychische ziekten kan zijn. Dus gaat hij bedenken wat hij verkeerd gedaan heeft en wordt hij alleen maar ongelukkiger – hoewel er voor deze gedachtegang helemaal geen reden is.
- Een ander echter heeft inderdaad steeds weer zonden begaan waarvan hij zich niet gereinigd heeft. Dus rust er schuld op zijn geweten (zie Num. 32:23; Pred. 3:15; Spr. 10:9 – opgemerkt betekent hier: betrapt worden). Zo iemand leest misschien dat dergelijke ziekten meestal terug te voeren zijn tot biologische oorzaken of omgevings-

factoren. Hij is tevreden met dit inzicht (zie ook Luk. 12:48 – weten leidt tot verhoogde verantwoordelijkheid) in plaats van zijn leven op orde te maken.

Tegen deze achtergrond is het dus van wezenlijk belang dat wij als Christenen een gevoelig oog en oor voor de noden van onze medechristenen hebben, om hen te kunnen helpen. We mogen nooit met een van tevoren vastgesteld oordeel naar een lijdend mens toe gaan, maar we moeten er anderzijds ook voor open staan dat God bepaalde dingen openbaar kan maken. Nooit mogen wij een geestelijk ziek mens vertellen dat wij hem opgeven. Vaak kan een arts met een geschikt middel een heel goede verandering bewerkstelligen.

Bevrijding

Er zijn biologische oorzaken van dergelijke ziekten, die voor een deel ook erfelijk bepaald kunnen zijn. Er zijn ook zogenoemde reactieve psychische storingen, zoals depressie of angst, die een eigen leven beginnen te leiden en dus medicijnen en wellicht een gedragstherapeutische behandeling vereisen. Dan is er bovendien nog de opeenstapeling van verschillende redenen die in combinatie met persoonlijke schuld voorkomen. In die gevallen leidt het zich bewust worden van persoonlijk falen – met belijdenis van schuld – vaak tot echte bevrijding en tot verbetering van de gezondheidssituatie.

Als je tot het inzicht komt dat er *werkelijk* (niet aangepraat, niet door emotionele druk) in de Bijbelse zin sprake is van zonde en schuld, mag je er zeker van zijn: ‘Als wij onze zonden belijden, Hij [God] is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid’ (1 Joh. 1:9). Een openlijke en duidelijke belijdenis leidt tot volkomen vergeving en herstel. Deze innerlijke bevrijding heeft bovendien de blijdschap die de praktische gemeenschap met God en ook met de gelovigen biedt, tot gevolg.

Tegen deze achtergrond is het ook belangrijk dat Christenen elkaar tot hulp zijn (zie Rom. 12:13; 15:14). Als je ziet dat een vriend of bekende onder schuldgevoelens lijdt (of de genoemde symptomen heeft), moeten gelovigen de moed hebben om hem in liefde en nederigheid aan te spreken, om hem tot hulp te kunnen zijn.

Wees deelgenoot in de noden van de heiligen.

Naar Romeinen 12:13 in de Elberfelder vertaling

Manuel Seibel

De dubbele betekenis van Christus' komst (2)

De Gemeente onbekend in het Oude Testament

Deze twee gedeelten (Ef. 3:9; Kol. 1:26) tonen zonder enige twijfel de waarheid van onze uitspraak aan, voor hen die bereid zijn om zich volkomen te onderwerpen aan het gezag van de Bijbel. Ze leren ons dat de grote verborgenheid – Christus én de Gemeente – niet gevonden kan worden in het Oude Testament.

Waar in het Oude Testament lezen we ook maar één woord over het feit dat Joden en heidenen één lichaam vormen en door de Heilige Geest verbonden zijn met een levend Hoofd in de hemel? Hoe zou zoiets ooit mogelijk zijn, zolang 'de scheidsmuur van de omheining' (Ef. 2:14) als een onoverkomelijke barrière tussen de besnedenen en onbesnedenen in stond? Als iemand gevraagd zou worden een bijzonder kenmerk te noemen van het oude systeem, dan zou hij on-

middellijk antwoorden: ‘De strikte scheiding tussen Jood en heiden’. Als hem anderzijds gevraagd werd naar een bijzonder kenmerk van de Gemeente of het Christendom, zou hij antwoorden: ‘De intieme vereniging van Jood en heiden in één lichaam’.

Kort gezegd: de twee situaties staan in helder contrast met elkaar en ze konden onmogelijk tegelijkertijd van kracht zijn. Zolang de scheidsmuur van de omheining er stond, kon de waarheid van de Gemeente niet geopenbaard worden. Maar de dood van Christus heeft de muur omvergeworpen; de Heilige Geest daalde van de hemel neer om het ene lichaam te vormen en dat lichaam door Zijn aanwezigheid en inwoning te verbinden met het opgestane en verheerlijkte Hoofd in de hemel. Dat is de grote verborgenheid van *Christus en de Gemeente*, waarvoor geen andere basis kon zijn dan de bewerkte verlossing.

We adviseren iedereen dringend om deze zaak zelf te onderzoeken, om de Bijbel te onderzoeken of deze dingen inderdaad zo zijn (zie Hand. 17:11). Dit is ook de enige manier om deze waarheid te leren kennen. We moeten al onze eigen gedachten en redeneringen, onze vooroordelen en voorkeuren aan de kant schuiven en als het ware als een klein kind de Bijbel openen. Op die manier zullen we de gedachten van God over dit zo kostbare onderwerp leren kennen. We zullen ontdekken dat de Gemeente van God, het lichaam van Christus, pas als feit ontstond ná de opstanding en hemelvaart van Christus, op de Pinksterdag. Bovendien zullen we ontdekken dat de volle en heerlijke leer van de Gemeente pas verkondigd werd in de dagen van de apostel Paulus



(verg. Rom. 16:25-26; Ef. 1-3; Kol. 1:25-29). Ten slotte zullen we zien dat de feitelijke en onmiskenbare grenzen van de aardse geschiedenis van de Gemeente gevormd worden door de Pinksterdag als begin (Hand. 2) en de opname van de gelovigen als aards einde (1 Thess. 4:13-17).

De blinkende Morgenster

Zo bereiken we een positie van waaruit we zicht krijgen op de juiste hoop van de Gemeente en die hoop is, zonder twijfel, 'de heldere morgenster'. Over deze hoop spreken de oudtestamentische profeten met geen woord. Ze spreken veel en duidelijk over 'de dag van de Heere', de dag van Jahweh – een dag van oordeel over de wereld en haar wegen (zie Jes. 2:12-22 en parallele Bijbelgedeeltes). Maar 'de dag van de Heere', met al zijn omstandigheden van toorn, oordeel en verschrikking, mag nooit verward worden met Zijn komst voor de Zijnen.

Wanneer onze gezegende Heere komt voor de Zijnen, hoeft niets hun schrik aan te jagen. Hij zal komen in de volheid van Zijn tedere liefde om Zijn geliefde en verlost volk tot Zich te nemen. Hij zal komen om het prachtige verhaal van Zijn genade tot een einde te brengen. Christus 'zal ... de tweede maal zonder zonde id.w.z. los van het vraagstuk van de zondel verschijnen tot behoudenis aan hen die Hem verwachten' (Hebr. 9:28).¹ Hij zal komen als een Bruidegom Die Zijn bruid ontvangt en wanneer Hij op die manier komt, zullen alleen de Zijnen Zijn stem horen en Zijn aangezicht zien. Als Hij vandaag nog

¹ 'Hen die Hem verwachten' verwijst naar alle gelovigen. Het gaat niet zoals sommigen menen alleen om degenen die vasthouden aan de waarheid van de tweede komst van de Heere. Dit zou onze plaats met Christus bij Zijn komst afhankelijk maken van kennis en niet van onze eenheid met Hem door de aanwezigheid en kracht van de Heilige Geest. De Geest van God neemt als vanzelfsprekend aan dat al Gods kinderen op de een of andere manier hun dierbare Redder verwachten en dat doen ze ook. Misschien denken ze niet allemaal precies hetzelfde over de details; misschien hebben ze er niet allemaal evenveel zicht op en waardering voor. Maar ze zullen zich allemaal zonder twijfel verheugen op het moment dat zij Hem zien Die hen heeft liefgehad en Zichzelf voor hen heeft overgegeven.

komt voor de Zijnen (en dat is mogelijk, zoals wij weten), als de stem van de aartsengel vandaag gehoord zou worden, dan zou iedereen die gestorven is *in Jezus*, uit zijn tijdelijke slaap opstaan; dat zijn alle heiligen van God, zowel uit oudtestamentische als nieuwtestamentische tijden, die op onze begraafplaatsen rusten of in de diepten van de oceaan. Alle levende gelovigen zullen dan in een ogenblik veranderd worden en zij allemaal samen zullen dan worden opgenomen om hun neerdalende Heere te ontmoeten en met Hem naar het Vaderhuis te gaan (Joh. 14:3; 1 Thess. 4:16-17; 1 Kor. 15:51-52).

Dit is wat er bedoeld wordt met *de opname van de gelovigen* en het heeft niet rechtstreeks iets te maken met Israël of de volken. Het is de enige juiste hoop van de Gemeente en er is geen enkele verwijzing naar in het Oude Testament. Als iemand beweert dat die er wel is, laat hij die dan aanwijzen. Zo'n verwijzing moet gemakkelijk te leveren zijn. Wij verklaren ernstig en weloverwogen dat die er niet is.

Voor alles wat de Gemeente betreft – haar toestand, haar roeping, haar deel, haar vooruitzichten – moeten we ons tot het Nieuwe Testament wenden en dan voornamelijk tot de brieven van Paulus. Wanneer we ‘het profetisch woord’ verwarren met de hoop van de Christen, doen we de waarheid van God geweld aan en misleiden we de harten van de Zijnen.

Verwarring

Dat de vijand erin is geslaagd om dit allemaal te doen, in de volle lengte en breedte van de belijdende christenheid, is helaas waar! En daardoor hebben ook zo weinig Christenen werkelijk Bijbelse gedachten over de komst van hun Heere. Ze zoeken in de profetie naar de hoop van de Gemeente; ze halen ‘de zon van de gerechtigheid’ en ‘de morgenster’ door elkaar; ze verwarren de komst van Christus voor de Zijnen en Zijn komst *met* hen; ze stellen Zijn ‘komst’ of ‘toestand van aanwezigheid’ gelijk met Zijn ‘verschijning’ of Zijn ‘openbaring’.

Dit alles is een ernstige vergissing, waarvoor we onze lezers willen waarschuwen. Wanneer Christus komt met de Zijnen, zal 'elk oog Hem zien' (Openb. 1:7). Wanneer Hij wordt geopenbaard, zullen ook de Zijnen worden geopenbaard. 'Wanneer Christus, ons leven, zal geopenbaard worden, dan zult ook u met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid' (Kol. 3:4).

Wanneer Christus komt om te oordelen, komen Zijn heiligen met Hem. 'Zie, [de] Heere is gekomen met Zijn heilige tienduizenden, om gericht te houden tegen allen' (Judas 1:14-15). En zo wordt ook in Openbaring 19 de ruiter op het witte paard gevolgd door de legers die in de hemel zijn, bekleed met wit, rein, fijn linnen (vs. 11-14). Deze legers bestaan niet uit engelen, maar uit heiligen, want we lezen nergens van engelen dat ze gekleed zijn in wit *linnen*, wat, zoals in dit hoofdstuk uitdrukkelijk gesteld wordt, 'de gerechtigheden van de heiligen' zijn (vs. 8).

(Wordt vervolgd).

C.H. Mackintosh

Afzondering en eenheid (1)

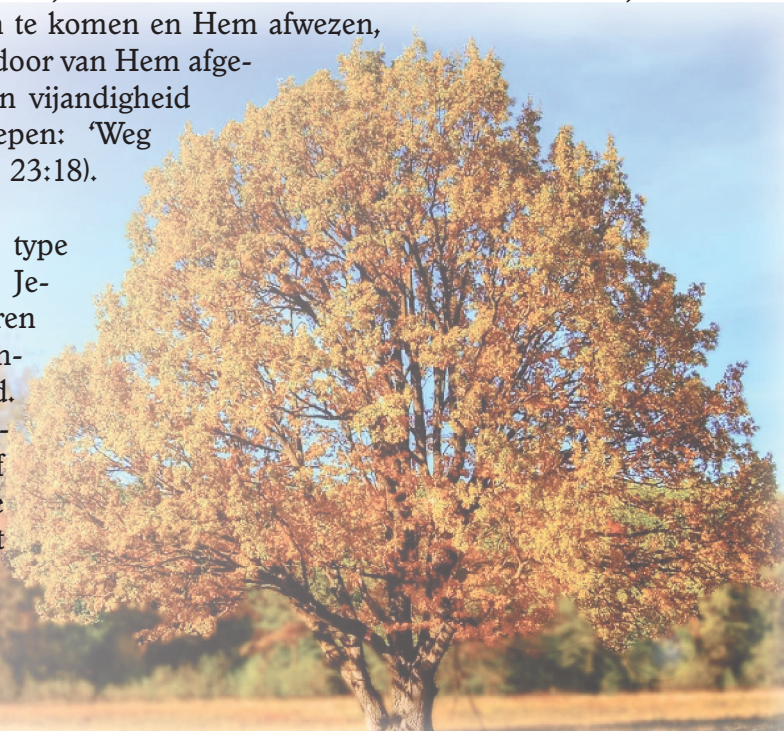
Hoe kunnen we afzondering en eenheid met elkaar in overeenstemming brengen? **Ware eenheid is niet mogelijk zonder afzondering.** Afzondering heeft twee aspecten: afzondering *tot* God (toewijding aan Hem) en afzondering *van* de wereld. De volgorde moet zijn dat we eerst afgezonderd moeten zijn *tot* God, pas dan kan er een werkelijke afzondering *van* de wereld zijn. De gelovigen in Thessalonika hadden zich *tot* God bekeerd *van* de afgoden (1 Thess. 1:9 volgens Engelse JND-vertaling en de King James Version; daar vinden we deze volgorde; in andere vertalingen is het omgekeerd).

Jozef en zijn broers waren zowel voor als na de afzondering broers. De familiebanden waren niet verbroken, maar de onderlinge relaties waren ernstig aangetast toen de broers een goddeloos leven leidden en Jozef aan de Ismaëlieten verkochten.

Jozef en zijn broers konden onmogelijk samen optrekken op hun levenspad. Jozefs persoonlijke integriteit en toewijding aan zijn vader verhinderden dat. Hoe pijnlijk het ook was, hij kon niet met hen verbonden blijven op hun boze, slechte wegen. Uitvluchten zouden niet werken, het kwaad kon niet gerechtvaardigd worden. Maar *hij* was niet degene die de band met zijn broers met geweld verbrak. Integendeel, zijn broers voelden zich veroordeeld door zijn oprechtheid, die zo in tegenstelling was met hun wegen. Daarom wezen zij hem af en verkochten ze hem.

Ook onze Heere werd door de Zijnen afgewezen. Hij was ‘heilig, onschuldig, onbesmet, gescheiden van de zondaars’ (Hebr. 7:26). **Hij was volkomen afgezonderd tot God.** Hoewel Hij een ‘Vriend van zondaars’ was, nam Hij nooit deel aan hun boze werken. Toen zij weigerden tot Hem te komen en Hem afwezen, werden ze daardoor van Hem afgezonderd. In hun vijandigheid zouden ze roepen: ‘Weg met Hem’ (Luk. 23:18).

Jozef is een type van de Heere Jezus. Beiden waren eerst afgezonderd tot God. Deze afzondering ging vooraf aan die van de wereld. Zo moet



ook elke ware eenheid van volgelingen van God allereerst gebaseerd zijn op afzondering tot God. Dit zal de wereld er onvermijdelijk toe brengen hen buiten te sluiten. Dit principe werd het eerst gezien bij Kaïn:

‘... zoals Kaïn, die uit de boze was en zijn broeder dood sloeg. En waarom sloeg hij hem dood? Omdat zijn werken boos waren en die van zijn broeder rechtvaardig’ (1 Joh. 3:12).

De wereld zal ons om dezelfde reden haten, als wij trouw zijn aan onze Heere (vs. 13). Maar het is niet alleen van de kant van de wereld dat we haat ondervinden. Jakobus 4:4 leert ons dat ‘vriendschap met de wereld vijandschap is tegen God’ en: ‘wie een vriend van de wereld wil zijn, beëtoont zich een vijand van God’. De groep mensen met wie we omgaan, beïnvloedt ons als gelovigen, net zoals dat het geval was bij Lot:

‘Deze rechtvaardige heeft, toen hij in hun midden woonde, dag aan dag [zijn] rechtvaardige ziel gekweld door het zien en horen van [hun] zondige werken’ (2 Petr. 2:8).

Gelovigen worden beïnvloed door hun contacten in deze wereld en dit beïnvloedt weer de relaties met andere gelovigen. Een vleselijke gelovige zal zich waarschijnlijk ongemakkelijk voelen in het gezelschap van iemand die werkelijk oprecht het verlangen heeft om de Heere Jezus te volgen. Lot baseerde zijn keuze op wat hij dacht dat het beste voor hemzelf was. Het hoeft ons niet te verbazen dat een vleselijke persoon op ongepaste manieren handelt, net zoals we dat zien bij Lot, bij Jozefs broers en bij anderen.

Larry A. Stassel

Uw Woord in mijn hart

'Ik heb Uw belofte in mijn hart opgeborgen, opdat ik tegen U niet zondig' (Ps. 119:11).

Dit is een gouden motto voor onze tijd. Het geeft de ware plaats aan voor het Woord: 'in mijn hart opgeborgen'. Het hart is verbonden met de troon van God door middel van Zijn eigen Woord, waardoor de Christen alle stabiliteit en morele zekerheid ontvangt die het Goddelijke Woord kan geven. Te midden van strijd en verwarring, discussie en controverse, tegenstrijdige meningen en dogma's van mensen, is het een onbeschrijflijke goedheid en geweldig voorrecht om iets te hebben wat 'vaststaat'. Hoe kostbaar zijn deze woorden: 'Voor eeuwig, HEERE, staat Uw woord vast in de hemel'. Niets kan dit aantasten. Het is boven en buiten het bereik van alle machten van aarde en hel.

Maar laten we de tegenhanger niet vergeten: 'Ik heb Uw belofte [woord] in mijn hart opgeborgen, opdat ik tegen U niet zondig'. Hierin ligt de grote morele zekerheid voor de ziel in deze duistere en zondige tijd. **Het Woord van God in het hart opgeborgen te hebben, is het Goddelijke geheim om behoed te worden voor alle strikken van de vijand en voor de verdorven krachten die om ons heen aan het werk zijn.** Satan en zijn macht kunnen absoluut niets beginnen met een ziel die zich eerbiedig vastklemt aan de Schrift. De gelovige die in de school van Christus de kracht en betekenis geleerd heeft van die ene gezaghebbende uitspraak: 'Er staat geschreven', is veilig voor alle vurige pijlen van de boze.

Het grote, belangrijke punt voor het volk van God in alle tijden is gehoorzaamheid. Gehoorzaamheid waaraan? Aan het Woord van de Heere! Wat een rust voor het hart! Wat een gezag staat boven ons voor ons hele levenspad! Niets is hiermee te vergelijken. Het kalmeert de geest op een prachtige manier en geeft een heilige vastheid aan het karakter.

C.H. Mackintosh

Van harte welkom!

Onder voorbehoud van de wettelijke maatregelen nodigen wij graag uit voor de

BIJBELSTUDIECONFERENTIE - D.V. 13- 15 november 2020

Thema: Christus gezien in de offers:
Het offer van de jonge rode koe (Num. 19)

We hopen ons in de studies bezig te houden met lessen over de Heere Jezus en Zijn offer.

We willen Hem voor ogen krijgen, hoe Hij om onze schuld leed en stierf op het kruis van Golgotha. Hoe meer we Hem en Zijn lijden en sterven voor ogen hebben, hoe meer we zullen begrijpen hoe afschuwelijk onze zondesschuld is in de ogen van de heilige God, Die tóch zelfs Zijn Zoon niet spaarde maar Hem voor ons allen overgaf.

Naast de studies is er uiteraard tijd voor zingen, gebed, gesprekken en-zovoort. Tijdens enkele studies is er een apart kinderprogramma.

Onderkomen: de ruime vergaderzaal De Hof & logies-accommodaties De Eik en De Iep van conferentiecentrum De Kroeze Danne, Kappelhofsweg 14, Ambt Delden.

Aankomst: vrijdagmiddag 13 november 2020 vanaf 16.30 uur

Vertrek: zondagavond 15 november 2020 rond 18.45 uur

Programma: Er is een uitgebreid programma beschikbaar, vraag hier gerust naar!

Aanmelding en opgave zijn vanwege de corona-pandemie vereist!
U krijgt bij aanmelding een formulier waarop aantallen personen aangegeven kunnen worden. Graag per mail opgeven of via contactadres:
Banisweg 57, 7462 HX Rijssen
Verdere informatie: tel. 0543-477444 / 06-14376728; b.g.g. 0548-701218
e-mail: admin@christelijkjeugdwerk.nl
internet: www.christelijkjeugdwerk.nl

Nadenkertje



De sterrenwereld

Wie zich een beetje met de sterrenwereld bezighoudt, wordt door de grootte van het heelal overweldigd. Alleen al de afstanden tussen de sterren die tot de melkwegstelsels behoren, zijn onvoorstelbaar.

De zon is de dichtstbijzijnde ster. Toch is de afstand tot de aarde 149,9 miljoen kilometer. Als we denken aan de planeten Mars, Jupiter, Saturnus enzovoort en we lezen daarvan hoe groot ze zijn en hoever ze verwijderd zijn van de aarde, dan komen we onder de indruk van de geweldige grootte van het heelal en hoeveel sterren er wel zijn!

Dan kunnen we goed begrijpen dat David, de psalmdichter, in Psalm 8:4-5 verwonderd zegt: 'Als ik Uw hemel zie, het werk van Uw vingers, de maan en de sterren, die U hun plaats gegeven hebt, wat is dan de sterveling, dat U aan hem denkt, en het mensenkind, dat U naar hem omziet?'

Omdat de almachtige, eeuwige God groter is dan alles en niet gebonden is aan tijd of ruimte, kon Hij niet alleen het oneindige heelal scheppen, maar Zich ook bekommeren om ons mensen. God heeft Zijn eniggeboren Zoon naar de aarde gezonden. De Heere Jezus wilde voor onze zonden sterven. Waarom gebeurde dat? Omdat de almachtige Schepper ons, Zijn gevallen schepselen, liefheeft en bij Zich in de hemel wil hebben!

Beste lezer, belijd uw zonden aan God en geloof in de Heere Jezus. Dan zult u gered worden en in de hemel komen.